

Александар ЧОТРИЋ / ГОЛА ИСТИНА

Александар Чотрић

**БИБЛИОТЕКА
„АУРОРА“**

**Уредник
ТОМИСЛАВ ЦВЕТКОВИЋ**

ISBN 978-86-86067-12-8

Copyright 2008. by “Aurora” & Aleksandar Cotric

Ова публикација у целини или деловима не сме се умножавати, прештамповати или преносити у било којој форми или било којим средством без дозволе аутора или издавача, нити може бити на било који начин или било којим другим средством дистрибуирана или умножавана без одобрења издавача.

Сва права за објављивање ове књиге задржавају аутор и издавач по одредбама Закона о ауторским правима.

Александар Чотрић

**ГОЛА
ИСТИНА**
афоризми

2008.

Ако Бог постоји,
онда верујем у њега.

**Све је отишло до ђавола
јер је ђаво дошао по своје.**

Каин је убио Авеља.
Убиство је занат најстарији.

Кад прекрстиш руке,
ни Бог ти неће помоћи.

Нашим духовним пастирима
нису све козе на броју.

Толико је грешан,
да је и место у рају на превару обезбедио.

Политичар је пре три месеца
отишао да своје грехе исповеди у цркви.
И још се није вратио.

Када сам видео колико има коња,
знао сам да ће нас походити много више
од четири јахача апокалипсе.

Алах је највећи!
Тако ми овога крста!

Украо сам Библију из књижаре.
Само да проверим да ли у њој заиста пише
„Не кради!“

Није баш све отишло до ђавола.
Много тога нам је стигло из тог правца.

**Ован је харизматска личност.
Цело стадо иде за њим.**

Само овца може да пристане
да буде жртвено јагње.

Небески народ је пуцао на високо
и тако починио колективно самоубиство.

Ми смо небески народ.
Зато се боримо за космичку правду.

Народ мора да се пробуди
ако хоће мирно да спава.

Национални патос
довео нас је до дна.

Ми ништа не видимо.
Загледани смо у будућност.

Месија је стигао,
али народа више нема.

Резултати наше националне политике
моћи ће ускоро да се виде у потпуности.
Погледом са палате „Београд“.

Ако успемо да сачувамо бар део територије,
биће то за нас Велика Србија!

Шеснаест римских царева
је рођено на територији данашње Србије.
И онда се питамо, зашто је пропало
Римско царство?

Наше победе су историјске.
Порази су свакодневни.

Нисмо ми тиква без корена.
Ми смо тиква с богатом и славном традицијом.

Разочарали су ме и четници.
Они су се борили за ово што имамо данас.

Било је паметнијих решења,
али ко је смео да послуша
националне издајнике?!

Постигли смо свој максимум.
Горе од овога не може да буде.

Угушиће нас.
То се осећа у ваздуху.

У друштву су најгласнији
они који су пролупали.

Мене боле све болести мог народа.
Нарочито оне нервне.

Осећају се промене.
То ће вам потврдити свако ко има нос.

Стабилизовали смо свој положај.
Сада пузимо на све четири.

Морамо некеме да се прикључимо.
Ако желимо да сачувамо суверенитет.

Чуваћемо јединство државе,
па куд пукло да пукло.

Свакога дана се питамо:
у којој то држави живимо?
С обзиром на учестале промене
граница и назива државе.

Нама је сада преко потребно
јединство државног врха.
Зато нема поделе на законодавну,
судску и извршну власт.

**Лажним патриотама уста су пуна земље.
Тако су је претворили у блато.**

Развијене државе имају млеко и јаја у праху.
Ми смо их надмашили:
имамо државу у праху.

Сви који воле Србију
несрећно су заљубљени.

Ситуација на поплављеном
подручју је стабилизована.
Језера су порибљена, плаже уређене,
направљена су пристаништа
и организован је бродски саобраћај.

Можете мислити како је нама
када су нам чак и реке подивљале.

Територија Србије све је мања.
Неће нас карта.

Негирамо законе физике.
Србија се скупља и на топлоти и на хладноћи.

То је добар посао.
Продали су Србију без било какве рекламе.

Србија нам је у срцу.
Ето, толика је наша отаџбина.

Србија је тамо где су српски гробови.
И од диносауруса су остале само кости.

Променили смо Србију изнутра.
Утробу смо јој распорили.

Узвратили смо ударац.
Главом у зид!

Србија је била велика тајна.
Сада је мала.

Стварамо Велику Србију.
Тако што нас је све мање
у садашњим границама.

Сви Срби ће живети у једној држави.
Наградно питање гласи:
у којој?

Играју се делије насред земље Србије.
Својом главом.

**Немојмо више да се делимо!
Довољно је што смо Срби.**

Разбијен је српски корпус.
Преостало је још неколико чета.

Зашто нам се намеће колективна кривица,
када смо ми толико нејединствени?

Кад се два Србина сложе,
сумња се да неко од њих није Србин.

Све смо пробали.
Није ни чудо што смо постали зависници.

Сада и ми коначно знамо на чему смо.
На лековима за смирење.

Сви Срби су под једном шљивом.
А ни она није родила.

Имамо изражену духовну вертикалу.
Она показује дубину нашег пада.

У просечној српској четворочланој породици
двоје се налазе у дијаспори.

**Шиптари су постали Албанци,
Цигани су постали Роми,
муслимани су постали Бошњаци...
Само од нас Срба ништа није
могло да постане.**

Говоре за мене да сам поштен и искрен човек.
Хоће да ми униште политичку каријеру.

Он није баш тачан.
Иде испред времена.

С политичарем нешто није у реду,
када и сам поверује у оно што прича.

Политичари морају да буду добри глумци.
Да се претварају да су нормални.

Политичари живе добро
од обећања грађанима да ће им бити боље.

Политика јесте курва,
али наша није ни за ону ствар!

Политичари нам објашњавају како ствари стоје,
као да ми то не знамо и без њих.
Нас интересује када ће ствари да крену.

Не примамо к срцу што говоре политичари.
Нама то одмах иде на нерве.

Дао је допринос заштити животне средине.
Престао је да говори.

Политичар и сатиричар у исто време,
то је чудно.
Политичар и криминалац у једном човеку,
то је већ сасвим нормално.

Високи државни функционер јесте дошао
до виле на незаконит начин,
али је то сада у поступку легализације.

Он је маргиналан политичар.
Није учесник ниједне велике афере.

Шта ако се ја као политичар дружим
с криминалцима и сумњивим бизнисменима?!
Човек је друштвено биће.

Слика вреди као хиљаду речи.
Политичар одржи говор од хиљаду речи
и заради довољно за слику познатог уметника.

Само политичари који су све покрали
имају шта да нам понуде.

Ја сам перспективан млади политичар.
Још ништа нисам украо.

До данас смо мислили да је тај политичар
нервно лабилан.
А сада смо у то сигурни.

Не само што су на државним јаслама,
него се и понашају као стока.

Почео је у црној хроници.
Затим је био на спортским странама.
После се преселио у политичку рубрику.
И завршио је у читуљи.

Променићемо политичаре на власти.
Само да нам падну шака.

Курва има највећи коалициони потенцијал.
Може са сваким.

Формирање коалиционе владе
био је такав шок за чланове странака
да су одједном заборавили
све ружно што су говорили једни о другима.

Управо смо одвојили жито од кукоља,
али морамо да правимо коалицију.

Не само да не зна левица шта ради десница
већ ни странке центра немају појма ни о чему.

Ми смо комби странка.
С нама су могуће све комбинације.

Наша странка добиће битку против тајкуна.
Само да пронађемо моћног спонзора.

Задовољан сам резултатом моје странке.
Избори су показали да нисам једини
који овако мисли.

Половина странке се одвојила,
али зато наша половина
никада није била јединственија.

После ових избора нашу странку
нико није напустио.
Није имао ко.

Иако смо до сада изгубили све изборе,
наш лидер ће и даље да нас води у нове победе.

Подмладили смо партију.
Напустили су нас сви дугогодишњи чланови.

Наша странка није прешла цензус
и ушла у парламент
јер се народу не може угодити.

Не очекујте од мене
да се понашам парламентарно!
Моја партија није прешла изборни цензус.

Шта ће нашој странци симпатизери?!
Нисмо ми фудбалски клуб.

Бирачима који су одушевљени учинком
владајућих партија
биће омогућено да гласају репризно
и по више пута.

Јесам био члан те, сада опозиционе партије,
али нисам био страначки опредељен.

Нисам могао да чекам реинкарнацију
и бољу судбину.
Одмах сам променио странку.

Ја сам за политички плурализам.
Не могу да будем члан само једне странке.

Чекам резултате анкете,
да се одредим за омиљену странку.

Био сам у десет партија,
али сам се поново учланио у прву
јер сам доследан.

Народ је поручио владајућим партијама
да му је доста обмањивања
и да је време да ту улогу преузму друге партије.

Биће боље једног дана.
Да буде добро два дана,
то већ није могуће.

Испунићемо вам старе снове.
Новим обећањима.

Сада можемо слободно да бирамо.
Али немамо кога.

Обећавамо пуне новчанике,
пуне џепове, пуне амбаре...
Да нас не оптуже да дајемо празна обећања.

Позивам бираче да се окрену будућности,
и забораве моју криминалну прошлост.

Инспекција би кандидатима требало
да забрани да воде кампању на пијацама...
Зато што продају кварну робу.

Не помињу више предизборна обећања,
јер не могу стално да причају исту причу.

Избори су били демократски.
Могли сте да бирате између једног кандидата
који вам се свиђа или не свиђа.

Некада су нас највећи непријатељи
нападали да би нама владали,
а данас их бирамо на изборима.

Народ трпи узурпаторе до одређене границе.
После за њих гласа.

Јесу добили одређен проценат гласова,
али количина њихове глупости
ипак је немерљива.

Дочекао је својих пет минута.
Сада је миран наредне четири године.

Срећа је лепа само док се чека.
Зато и не испуњавамо предизборна обећања.

Коначно је дошло време поштених и способних.
Надамо се да ће на прави начин
да искористе својих пет минута.

У Србији после избора важи изрека:
Тешко победницима!

Дневница се некад звала дангуба,
а данас ту реч наши посланици несвесно
враћају у употребу.

Посланици су добро плаћени.
Да не би читали законе за које гласају.

Наши посланици заиста много раде,
па зато немају времена да сврате у скупштину.

Откад су сазнали да може коњу реп да извуче,
наши сенатори га избегавају у широком луку.

Јавио сам се за реч
да рекламирам повреду посланика.

Ко је за мој предлог?
Хајмо, сви руке горе!

О закону није било расправе у парламенту,
јер о укусима не вреди расправљати.

Народ има користи од српског парламента.
Смех је добар за здравље.

**У диктатури постоји само један диктатор.
Демократија представља значајан напредак.**

Не знамо ко води државу,
пошто свако иде својим путем.

Новој влади не треба дати сто дана,
већ сто година - робије.

Биће користи од формирања нове владе.
За оне који ће ући у њу.

Не знам зашто хоће да ме смене
с премијерског места,
када ништа нисам урадио.

Због неоснованих напада
да сам у сукобу интереса,
одлучио сам да поднесем оставку
на све функције.

Мали број умрлих од глади један је
од највећих економских успеха владе.

Не само што се за тим министром вуку репови,
него он хоће и да ритне и набоде.

Имамо добре министре.
Они су у сваком послу добри
по неколико милиона.

Код неких министара нема сукоба интереса.
Њих посао који обављају у влади
уопште не интересује.

Кад су сазнали колико су мала примања,
министри су утростручили своје плате
да би повећали просек зарада у држави.

Министри нису добили прелазну оцену.
И зато би да понове мандат.

Влада ради транспарентно.
Баш сви знају да од ње не могу да добију
никакву информацију.

Немам речи да изразим мишљење о раду власти.
Зато што псовке нису примерене
у јавној комуникацији.

Министар је ушао у народну песму.
Није више стока неопевана.

**Српски владари су некад окупатора
љубили у ноге.
С временом је ниво опхођења подигнут
на виши ниво.**

Увек је био у првом реду.
Да би га боље видели.

Слажем се да је потребна самокритика
челних људи.
Ево, ја мислим да себе не хвалим довољно.

Председник сматра да је у политици
најважнији лични пример политичара,
који би грађани требало да следе.
Он се, рецимо, диви самом себи.

Када си лидер,
сви ти раде иза леђа.

Када си на врху,
онда си сам.

Вожд Карађорђе, кнез Михаило,
краљ Александар Обреновић,
краљ Александар Карађорђевић,
премијер Зоран Ђинђић...
Иста мета, исто одстојање.

Не диригује он,
него му се руке тресу.

Позвао је на окупљање
све демократске снаге у Србији.
Нико му се није одазвао.

Ја сам патриота.
Цео народ страда због мене,
а ја га због тога волим.

Оставку подносим из здравствених разлога.
Излечио сам се од лидерства.

Нисмо луди да било шта радимо,
па да нас после опозиција критикује.

И он ми је неки опозиционар.
Једном је критиковао власт,
а после тога нигде га нема.

Вођа опозиције се уби
критикујући недемократски режим.

Опозиционари су баш дрски.
Хоће на наша места, поред нас живих.

Ми смо толико демократска земља
да и у влади постоји опозиција.

**Много сам пропатио под комунистима.
Двадесет година су ми одбијали
процент од плате за чланарину у Партији.**

Индустријализација, плус електрификација,
минус сто милиона људи,
једнако социјализам.

**И Турци су по Србији рушили цркве,
али их нико није сматрао ослободиоцима.**

Кад комунисти идеолошки скрећу,
онда се губе сви други.

Пет година је живео за тај дан,
а онда педесет година од тог дана.

Комунисти су таква авангарда
да их по злочинима још нико није стигао.

Док су други рушили,
ми комунисти смо градили.
Берлински зид је најбоља потврда за то.

Откад смо кренули за вођом,
нигде више нисмо путовали.

Ликвидирао је све блиске сараднике.
Да би се о њему судило са дистанце.

Није наш вођа био ђаволов шегрт.
Он је за ђавола био велемајстор.

Можда сам и грешио као државник,
али сам у мемоарима све то исправио.

Копео је по прошлости диктатора.
И ископао себи гроб.

Патриотски је што су социјалисти
сав новац изнели из земље.
Да не би пао у руке страним плаћеницима.

Они су се обогатили преко ноћи.
Петнаест година нису дозвољавали да сване.

Како време одмиче,
све боље се сећам злодела бившег режима.

Ратне страхоте су иза нас.
И испод нас.

Било је и паметнијих решења.
Али, ко би слушао националне издајнике?!

Рат је последња опција,
али живот је кратак и немамо времена за чекање.

Сазнали смо шта непријатељ смера.
Још само да одредимо наше циљеве.

Нисмо ширили мржњу.
Ми смо друге приморавали да нас воле!

Они су патриоти великог калибра.
Упропастили су три отаџбине.

Рат је вођен за територије.
На становништво нико није обраћао пажњу.

Рат се није могао избећи.
Хтели су га они, хтели смо га ми.

**Нису погинули узалуд.
Породицама је исплаћена једнократна помоћ
у висини просечне плате.**

Пси рата иза себе остављају кости.

Псима рата ни кости нису светиња.

Није истина да смо их вратили у камено доба,
јер иза нас није остао ни камен на камену.

Успешно смо водили рат.
Без нас би залутао ко зна где.

Ако наставимо да губимо територије,
ускоро нећемо моћи ни на улицу без пасоша.

Нисмо ми изгубили територије,
него их је наш противник пронашао.

У рату је победило урбано.
Запаљена су села,
а сељаци протерани на тракторима.

Починио сам само вербални деликт.
Наредио сам масовне ликвидације.

**Водили смо искључиво одбрамбене ратове.
Бранили смо се од оптужби да смо освајачи.**

Није истина да су избеглице
препуштене саме себи.
Смештене су у колективне центре.

Нема слабих противника.
Ми смо их ликвидирали.

Суседе и браћу нисмо могли да бирамо,
па смо одлучили да то исправимо.

Водили смо хладни рат са својим суседима.
Користили смо искључиво хладно оружје.

Када вам руше и пале кућу,
комшије су ту да вам се прве нађу.

И даље смо комшије
јер смо их протерали у суседне државе.

Кад смо почистили најпре у свом дворишту,
оптужени смо за етничко чишћење.

Срби су се повукли у себе.
Нису више имали куд.

Борићемо се за сваког човека.
До последњег.

Искључили смо другу страну из преговора.
Тако смо начинили одлучујући корак
ка закључењу споразума.

Издајника је све више.
То је логично, они су преживели битку.

Очували смо мултиетничко друштво.
Имамо све услове за нови грађански рат.

Ако сви изгинемо за слободу,
шта ће слобода имати од тога?

Срби губе у миру.
Оно што нису изгубили у рату.

Нисмо подлегли ратној психози.
Ми се убијамо и у миру.

Нећемо ископавати ратне секире.
Нисмо их ни закопали.

Бранићемо границе Србије.
Само да их најпре одредимо.

Неки војници нису се вратили кућама.
И генерали су се мало забринули
јер је рат завршен пре десет година.

Лако је бити генерал после рата.
Осим у Србији.

Храни сина, па шаљи у војску!
Да гладује!

Капетан последњи напушта брод.
Пуковници и генерали су то давно учинили.

Ми хоћемо да уђемо у НАТО,
а не да се њихови војници крећу
по нашој територији.

Не само што нисмо могли да их победимо,
него не дозвољавају ни да им се прикључимо.

Спасли смо част наше војске.
Војску нисмо успели.

Верују у стих *Домовина се брани лепотом,*
па на чело војске доводе манекене.

Наша војска је коначно стала на ноге.
Остала је без возила и тенкова.

Војска нам је солидно увежбана.
Сигурно је међу најјачим удружењима грађана.

Када Србија остане без војске,
постаће гарант мира на Балкану.

Нисмо мимо света.
Стално се сударамо с њим.

Требало би свету да покажемо зубе!
Можда ће се тада сажалити над нама.

Ми поштујемо међународно право.
На свој начин.

Ми Срби смо вечито млади.
За свет смо двадесет година
лоши момци.

Да су нам искрени пријатељи,
види се из тога што су нас бомбардовали
класичним пројектилима.
Атомску бомбу нису користили.

Обратили су нам се дипломатским речником.
Нису нам запретили ратом,
него хуманитарном интервенцијом.

Због свих који су сумњали да су нам
Англосаксонци савезници,
они су нас поново бомбардовали.

Изгледа да свет није извукао
никакве поуке из сукоба са Србијом.
Мораћемо да отрпимо још једно бомбардовање.

Најтраженији српски бренд
у свету је антисрпство.

Хоће да нам одузму територију.
Под изговором да су Срби окупирали и Србију.

Срећу чине мале ствари.
Зато свет хоће да створи малу Србију.

Траже да се одрекнемо дела себе,
да бисмо били део њих.

Србија ће у будућности морати да сарађује
са земљама региона –
Косовом, Војводином, Санцаком...

Даћемо вам целу државу,
под условом да нам не узмете део територије.

Можемо да бирамо између штапа и шаргарепе на дугачком штапу.

Ако прихватите све наше услове,
пристаћемо на компромис.

Има и оних који више воле туђе него своје.
Драже су им паре из иностранства него Србија.

Они који очима не могу да нас виде
стално нас надгледају.

Наша компаративна предност је у томе
што с нама нико неће да се пореди.

**Потписали смо уговор
о вечном пријатељству,
с могућношћу да се продужава сваке године.**

Европа нам је умакла.
Баш су то срећни људи!

Европа само од нас тражи оно
што су урадиле све друге земље.

Наш основни спољнополитички циљ
да уђемо у Европску унију
неће се мењати ни наредних неколико деценија.

Све смо ближе Европској унији.
Румунија је од Београда
на осамдесет километара.

Срушена је гвоздена завеса.
А подигнут шенгенски зид.

У Бриселу се окупља друштвени еурокрем.

Америка је била европска колонија.
Сада је обрнуто.

Ни Америка није члан Европске уније,
па шта јој фали?!

**Косово је света српска земља.
А ми по светињама не газимо.**

На Косову је срушено много
средњовековних здања.
Они који су то учинили
још нису изашли из тог раздобља.

**Морао сам и ја да се огласим
поводом ситуације на Косову.
Дао сам оглас да продајем кућу и имање.**

Ми на Косову бранимо Европу.
Али не можемо да одбранимо ни Косово.

Косово је наша колевка.
Тамо смо се унередили.

Имамо план за Косово, резолуцију
за Косово, платформу за Косово,
преговарачки тим за Косово...
Једино немамо Косово.

Косово је у Уставу Србије.
Да ли је још негде?

Не можемо сада да бранимо Косово.
Није ни време, није ни место.

Узеће нам Косово.
Заузврат, укинуће Републику Српску.

Решење за Косово доћи ће споља,
а од нас се тражи да га прогутамо.

Немојте од нас тражити оно што немамо!
Косово, на пример.

Независним Косовом биће
задовољне обе стране.
И албанска и америчка.

Ми немамо одговор на косовско питање.
Не пристајемо на пола-пола,
питање не може да се замени,
немамо помоћ публике,
а пријатељу не можемо да верујемо.

Свет нам нуди алтернативу.
Да Косово буде независно
уз наш пристанак, или противљење.

Србима је Косово драго.
И никад прежаљено.

Срби по сваку цену морају да остану на Косову!
То је јединствен закључак
са скупа избегличких организација.

Слобода кретања омогућена је на Косову.
Ко жели, може слободно да иде из покрајине.

**Невладине организације оштро су реаговале
на агенцијску вест да су Шиптари
заклали троје Срба.
По њима, назив Шиптари је увредљив.**

Ако нам узму Косово, узвратићемо истом мером.
Даћемо им га!

**Успешно смо одбранили Косово.
А сада ћемо покушати да га повратимо.**

Статус Косова биће решен у кругу породице.
Између Мајке Русије и Ујка Сема.

Само полако!
У све земље света увешћемо демократију,
али предност имају оне с нафтом.

Објавићемо им рат,
јер они представљају претњу светском миру.

Применили су двоструке стандарде према нама.
Уместо педесет, добили смо стотину по туру.

Ослобођени народи не знају да им је боље.
Не разумеју енглески језик.

Хоће да нам наметну решење.
Из ваздуха, с мора и копна.

Смањују територију Србије.
Да нам олакшају потрагу
за хашким оптуженицима.

Хашки суд је индивидуализовао кривицу.
Крив је само српски народ!

Пошто ми све радимо из ината,
требало би да нам забране
да испоручујемо оптужене Хашком суду.

Црква не крије оптужене за ратне злочине.
Ни Бог не зна где се они налазе.

Он је злочинац и херој.
Нагомилао је функције.

С Хашким судом сарађујемо двосмерно.
Они нама оптужнице, ми њима оптужене.

Ми смо богата земља.
Код нас се пљачка века догађа сваке године.

У Србији мораш да будеш кум
да би ствари смео да назовеш правим именом.

Савршен злочин је када после кривичног дела
постанеш министар.

**Тек када је откривено
да су били повезани с политичарима,
јавност је схватила колико су то
опасни криминалци.**

После првих вишестраначких избора
робијаши су постајали министри.
Сада се одвија обрнут процес.

Људи из власти не стоје
иза организованих криминалних група.
Него испред њих.

**Одмах је узео све за себе
како не би пао у искушење да пожели
нешто туђе.**

Иза крупних зверки
вуку се репови.

Разговори о милионској инвестицији
били су веома тешки,
али смо их прилично олакшали.

Нису сви тајкуни исти.
Неки су се обогатили преварама,
неки отимачином, а неки политичким везама.

Они су за себе створили првобитну
акумулацију капитала,
а нас одвели у првобитну заједницу.

Они који су украли милионе
не одговарају чак ни по закону великих бројева.

Узмимо, на пример,
паре из буџета.

Украо је комплетну фабрику
да би се одбранио од оптужби
да је ситан криминалац.

Искористили су моје слабо имовинско стање
да ме опљачкају и обогате се.

У последње време лична иницијатива
узима све више маха,
али има и пуно удружених
злочиначких подухвата.

Чиме се тачно тај криминалац бави,
то нико жив не зна!

Још има људи у Србији који свој посао раде
стручно, темељно и у року.
Доказ за то су професионалне убице.

Дошао је на место злочина.
Да изведе слободан ударац.

Нисмо га убили.
Само смо га живог сахранили.

Мртва уста не говоре,
али шаљу јасну поруку.

Кад су запуцали према мени,
свашта ми је пролетело кроз главу.

Метак је чињеница
од које не можете да побегнете.

Потребно је стално се борити против криминала.
Зато ми ову пошаст не искорењујемо
једном заувек.

Најгоре је иза нас,
али нас прати у стопу.

Приведенима је пружена могућност
да се бране у полицијској станици,
али они то нису искористили
јер не знају ниједну борилачку вештину.

У полицијској станици се дешавају чуда.
Проговарају и неми!

У полицији сам дао узорке крви и мокраће.
Тукли су ме док нисам пропишао крв.

У полицијским станицама стално
се налази дежурни лекар.
Специјалиста за патологију.

Тајна полиција неће ући у историју.
Није оставила писане трагове.

Имамо такву тајну полицију
да ни влада не зна чиме се бави.

Не истражујемо нерасветљена убиства
јер не желимо да нарушавамо вечни мир жртава.

И мантија је врста униформе.

Хијерархија мора да се поштује.
Владика не може да добије виши чин од
пуковника Државне безбедности.

Када су демонстранти постали критична маса,
полиција је од њих направила кашасту масу.

Власт је оптужила демонстранте
да иза њих стоји Русија
јер су на полицију бацали Молотовљеве коктеле.

У друштву се не шапуће.
На томе нарочито инсистирају шпијуни.

Можда је извршио самоубиство,
можда је убијен.
То полиција још није одлучила.

Веома је важно да се открију починиоци
дела државног тероризма.
Да не остану без државних
ордена и привилегија.

Уместо старог и превазиђеног устава
који се није примењивао,
имамо нов и модеран устав
који се не примењује.

Толико имамо негативних
искустава са независношћу,
да се плашимо и независног судства.

Буди човек, па признај пљачке, прогоне,
убиства и силовања која си починио!

Криминалац против кога је
поведена судска истрага уредно се јавља.
Разгледницама са егзотичних острва.

Одлучио сам да се браним ћутањем.
Ућуткао сам све незгодне сведоке.

Не можемо да пронађемо
атентатора на председника
јер је превише људи који су за то имали мотив.

Они који највише инсистирају
на политичкој позадини атентата
требало би да се осврну.

Највиши функционери владајуће странке
дошли су на суђење
да пруже подршку независном судству.

Познати смо као лоши организатори.
Зато многим оптуженима
није организовано суђење.

Жртва не може да се сети ко је на њу пуцао,
јер има више рупа у памћењу.

Судије крше закон.
Они то раде најстручније.

Код нас функционише правна држава.
Када поштено платите,
добијете поштену пресуду.

Криминалац је на суду добио што је тражио.
Ослобађајућу пресуду.

Наш деценијски свети циљ је борба за слободу.
Поручили су робијаша са свог скупа у затвору.

**Код нас се примењује обичајно право.
А обичај је да се закони не поштују.**

**Морал, правда и поштење код нас
нису на продају.
Зато што не можемо да се
договоримо око цене.**

У рату прво страда истина.
На крају страда правда.

У раду се држим високих принципа.
За сваку услугу тражим провизију
од преко педесет одсто.

Нама је поштење у генима.
Они су нешто најситније у организму.

Поштени до коске
су кост и кожа.

Задао ми је низак ударац.
Ударио је на моје поштење.

Новац је подигао онај
који је био спреман да клекне.

Нисмо једнострано приступили преговорима.
Једно говоримо, а друго мислимо.

Истина је увек негде између.
Неће је нико код себе.

Истина је на средини.
Зато прва страда.

Тај политичар је био искрен.
После тога је опет био политичар.

Петнаест година понављана лаж
постаје древна истина.

Код нас нема потребе понављати лаж
педесет пута да би се у њу поверовало.
Довољно је изговорити је једном.

Не верујте лажима!
Ако мој режим има противнике,
ја ћу их све појести!

Народу истину треба саопштавати дозирано.
У супротном, могао би све да прими
здроаво за готово.

Кад сам му просуо истину у лице,
био је као попишан.

Стидимо се голе истине.

У другим државама прво радите, па вас плате.
Код нас прво платите, па онда добијете посао.

Неки иду на годишње одморе,
а неки и на вишегодишње.

Имамо добростојеће фирме.
Стоје већ добрих петнаест година.

Решење за раднике који не примају плате:
да на путевима које блокирају
наплаћују путарину.

Просечан српски радник десет година
тражи посао, десет година је
на принудном одмору
и преосталих десет година штрајкује.

И радници су људи од крви и меса.
Иако се то на први поглед не би рекло.

За десет година верности предузећу
добрио сам сат.
Надам се да ћу за следећих десет добити и плату.

Код нас се људи не убијају од посла,
већ када без посла остану.

У Србији је милион људи без посла.
И још толико оних који примају плату.

У Србији морате да радите као луди
да бисте живели као сав нормалан свет.

Верујем у нумерологију.
Бројеви на банкарском рачуну
много ми говоре о човеку.

**Сви су били фасцинирани изгледом
првог српског компјутера.
Као да је управо изашао испод чекића.**

Не предајемо се у технолошкој трци са светом.
Увек када можемо, наводимо воду
на своју воденицу.

Удвостручили смо производњу.
То не виде само трезни.

Покренули смо производњу.
И тако је отишла из Србије.

Већ годинама улажем у Србију.
Свих двеста евра плате потрошим овде.

**Питате ме ко је власник највећих
предузећа и најбогатијих банака,
а ја понављам да не желим да одговарам
на питања личне природе.**

Тајкун не само што може да купи диплому,
већ и цео факултет.

Тајкуни су скромни људи.
Ништа не знамо о њима.

Пребацио сам преко ограде
једну бушилицу и комплет алата.
И ја сам се укључио у приватизацију
наше фирме.

Код нас не важи изрека: невин као новорођенче.
Када се дете роди у Србији,
већ је дужно три хиљаде евра.

"И опрости нам дугове наше" –
молитва српских дужника банкама
од којих су узели кредите.

Трговци би вратили цене,
али политичари поручују да
нема повратка на старо.

Наша привреда доживљава бум.
Регистровано је веома много предузећа за
пословну пратњу.

Болесници у Србији умиру природном смрћу.
Због несташице лекова.

У социјализму су сви
били једнаки у сиромаштву.
Сада смо различити у сиромаштву.

У Србији сви живе добро.
Осим оних који не живе добро.

Наш народ навикао је тешко да живи.
А његове навике тешко је променити.

Када платимо све рачуне, можемо нормално
да живимо од првог до првог.
У истом месецу.

Добио сам и потрошио целу плату.
То ми је улепшало дан.

Грејемо се на соларну енергију.
Не каже се узалуд да је
сунце сиротињска фуруна.

Морам да признам да у мом стану
ни ове зиме нисам осетио
ефекте глобалног загревања.

Купио сам пет главица купуса
и тако напунио потрошачку корпу.

**Данас сам јео.
То је мој утисак недеље!**

Да бисте јели свакога дана,
повремено морате свашта да прогутате.

Живимо у модерном информатичком друштву.
Грађани су добро информисани
где се налазе народне кухиње.

**Неколико људи у Србији умрло је од глади.
Али шта је то за земљу
са оволиким потенцијалом?!**

Не узбуђујем се што немам шта да једем.
Мој комшија је у још тежој ситуацији.

Пас има за шта да уједе.
Он воли коске.

Даске нам живот значе,
рекоше бескућници из
потлеушица на периферији.

Опозиција нема потребе
да изводи народ на улице.
Влада је већ створила довољно бескућника.

У Србији на многим местима можете да
видите нетакнуту природу.
Нарочито на плодним њивама.

Држава озбиљно рачуна на сељака.
У супротном, не би било принудног откупа.

Тек када сам постао просјак,
почео сам да живим од свог рада.

"Аутомобили бомбе" нису никаква опасност
у поређењу са аутомобилима
на нашим путевима.

Није пристојно питати за плату,
јер је безобразно мала.

Роми су Србима најближи народ.
По стандарду.

Не живимо као просјаци.
Они милостињу не морају
да врате с великим каматама.

**Ми немамо секундарне сировине.
Код нас су сировине примарне.**

Он је го и бос.
Зато што не да на себе.

На победничко постоље
се не пењу најпапетнији,
већ најбржи.

Био сам многим најбољи пријатељ.
Зато сада живим као пас.

Нисам срећан што је комшији цркла крава.
Поуздано знам да има фарму говеда.

**Нисам се радовао што је
комшији цркла крава.
Полиција је открила да сам је ја отровао.**

Ништа нетачније од синтагме
отуђени центри моћи.
Они су увек више него добро повезани.

**Сад нам је јединство потребније него икад.
Проблем је, међутим,
што сви мисле другачије од мене.**

Не наслањај се на брата!

Нисмо више браћа.
Он је променио пол.

Ми чувамо породичне вредности.
Највише нам је стало до бакиног златног накита.

Вратите ми дедину имовину!
Заузврат, узмите ми деду!

Док су поступали зверски,
то смо могли и да преживимо.
Али катастрофа је наступила
када су према нама
почели да се односе људски.

Кадрови решавају све.
Али како се решити кадрова?!

После смрти о покојнику све најлепше.
Пре смрти: црк'о дабогда!

Све ово смо већ видели.
И прошли пут су од нас направили слепце.

Он је човек од речи.
Одмах се видело да је од слабог материјала.

**Службеник ће прекинути паузу за доручак,
ако га позовете на ручак.**

Човек је наше највеће богатство.
Зато и тргујемо људима.

Ко све разуме,
њему морају додатно да објашњавају.

Најтеже је људе уверити
у оно што и сами знају.

Иста су то говна!
Верујте ми, кажем вам из личног искуства!

**Био је дипломатски уздржан,
па нам није псовао све по списку,
већ само оца и мајку.**

Ми комуницирамо бежично.
Довикујемо се.

Не дружимо се.
Зато што се познајемо.

Нисам силеција,
али ако ме неко још једном оптужи,
кости ћу му поломити!

Обновио сам дијалог с комшијама.
Поново смо почели да се свађамо.

Пошто смо постали политичка мањина,
одмах смо у предузећу проглашени за вишак.

Политички противник нам у почетку није лежао,
а онда смо га нокаутирали.

Напали су нас фронтално.
Искористили су наше слабе тачке.

Били смо саплеменици, браћа,
другови, пријатељи...
А најбоље сарађујемо
откако једни другима нисмо ништа.

**За политички обрачун летвама
залагао сам се метафорично,
а они су то схватили буквално,
па су задобили повреде.**

Крв није вода.
Вода мора да се штеди.

Целат крај вешала је
невиђени давеж.

Убићу те,
али то не сме да поквари наше пријатељство!

**Код нас је висок праг толеранције.
Зато се стално о њега спотичемо.**

Нису они дизали руке на противнике.
Убијали су их ниским ударцима.

Пошто је он борац за слободу,
смештен је у затвор да би стално био у форми.

После политике штапа и шаргарепе,
почели смо да се понашамо као зечеви.

Наши ставови су се приближили.
И онда је дошло до клинча.

Гледаоци су утрчали у терен
јер су учесници затражили помоћ публике.

Некад су проблеме у друштву правили дугокоси,
а сада они кратко подшишани.

Нема човека, нема проблема.
А онда се појавио проблем што нема људи.

Ја сам жртва медијског рата.
Потпуно сам непознат.

Не бих ја да се хвалим.
Има ко је за то плаћен.

Што нисте видели на државној телевизији,
то вам се привиђа.

Сви кандидати су током изборне кампање имали
подједнако време у државним медијима.
Колико су представници
владајућих странака били хваљени,
толико су опозиционари били нападани.

Нестао је новинар који је писао
о организованом криминалу.
Он је увек тежио сензацијама.

Наши новинари пратили су сваку аферу
од почетка до краја.
Све док не би нестали.

Новинар је страдао због неовлашћеног
и нестручног руковања чињеницама.

Новинама су некад убијане само муве.
А данас и људи.

**Најоштрије демантујем слике
објављене у новинама
на којима се ја видим.**

Демантујем пређашњу изјаву.
Ја сам своје речи погрешно интерпретирао.

Ангажовао сам тројицу батинаша
да претуку уредника
и тако сам демантовао новинске написе о себи.

Папарацо највише заради
ако не објави фотографије.

Певачице су полуголе
јер немају штофа.

Дали смо таблоиду фотографије снимљене
у нашој купаоници и спаваћој соби.
Данас од медија више ништа
не може да се сакрије.

Гледам комедије на нашим
ТВ станицама и смејем се.
Од муке.

Пораст броја писаца
сразмеран је смањењу броја читалаца.

Не знамо шта је писац хтео да каже.
Али кога то уопште и занима?!

Тог постмодернисту превели су на стране језике
јер је његов роман на српском
потпуно неразумљив.

Ја држим до културе.
Разговарам се само с културни људи.

Кад видим ко је све академик,
дође ми да излегнем из Академију.

Да ли сте ви српски интелектуалац,
или се понашате чудно из неких других разлога?

Он пише тако да га читаоци разумеју.
Зато његове књиге критичари и не тумаче.

О мојој књизи ћуте сви критичари.
Занемели су пред мојом литературом.

Стварао је буку и бес,
али није постао Фокнер.

Он је лош сатиричар.
Из његове књиге успео сам
да препишем само три афоризма.

Идем стопама Црњанског.
Написао сам афоризам о Лондону.

Он је баш духовит сатиричар.
Рекао је да живи од писања.

Како мислите да као писац постанем бесмртан,
када од хонорара за књигу
не могу да живим ни месец дана?!

Том писцу треба дати награду за животно дело.
Под условом да више ништа не напише.

Проблему смо пришли креативније
и тако је збир два и два постао пет.

Два је веће од три.
То се зове постизборна математика.

**Ми смо саградили мост.
То што овде нема реке,
велики је пропуст природе.**

Према најновијим сазнањима,
диносауруси су ишчезли с лица земље
јер су желели да буду још већи.

Ако вам тек сада ништа није јасно,
значи да сте добили дипломатски одговор.

Нада не умире последња.
Ми је убијемо одмах на почетку.

Коме за живота дижу споменике,
руше их после његове смрти.

Знам једног човека с југа Србије.
Говори српски као да му је матерњи језик.

**О човеку који је сувише знао
увек се говори у прошлом времену.**

Ћубре од човека стално рециклирају.

**Наше реке су чисте.
У њих изливамо огромне количине
детерџената, сапуна и шампона.**

Попио је нешто за смирење.
Цијанкалиј га је потпуно смирио.

Десница је моја боља половина.

О укусима не вреди расправљати.
С тиме се неко слаже, а неко не.

Снови се остварују ако се мало спава.

**Знамо и ми да то није могуће,
али код нас је баш тако.**

**То што видите,
није то што мислите.**

То што су нам учинили пријатељи,
не би нам приредила ни браћа.

Специјалитет нашег ресторана је српски сто.
То је када весели гости играју на столовима.

Полетела два врана гаврана.
А долетело је читаво јато.

Ово је време транзиције.
Данас јеси, сутра ниси.

Прогрес је очигледан.
Некада је писало на тараби,
а сада пише на билборду.

Стари перверзњак воли
све што воле млади.

До среће се стиже добрим стандардом.
До доброг стандарда стиже се добром платом.
До добре плате стиже се добрим послом.
А до доброг посла стиже се срећом.

Јуче је било боље.
Данас сам ближе смрти.

Круг је затворен.
И ми у њему.

Чињенице говоре другачије.
Зато их и не разумемо.

**Нисам завршио основну школу.
Не можемо сви да будемо доктори наука.**

Школовао сам се на западу.
Основну школу сам завршио у Лозници.

Човек се учи док је жив.
Зато ја нисам завршио никакву школу.

Ја бирам своје друштво.
И зато сам усамљен.

Памтим које сам грешке направио.
Зато сам их тако успешно поновио.

Моје грешке су поучне.
За свакога, осим за мене.

Нисам страначки опредељен.
Ја сам члан партије.

Ја сам најбољи на свету.
Када сам у свом свету.

Много сам познат.
Зато желим да останем анониман.

Примењујем најефектнију заштиту
од сунчевог зрачења.
Не идем на летовање.

Постављен сам за амбасадора.
Период од четири године сасвим је довољан
да научим један страни језик.

Попио сам пет кригли пива и онда сам престао.
Да бројим.

Возим супротном страном аутопута.
То је пут којим се ређе иде.

С њима нећу заједно ни у цркву.
Ја сам муслиман.

Говорим неколико језика.
Ни сам не знам тачно колико је
језика настало од српског.

Власник сам три радње.
Спавања, дремања и лежања.

Разбио сам огледало и после сам
седам година имао среће.
Нисам морао да гледам свој лик.

И ја бих легао на руду.
Ако је златна.

Кад сам изнео своје мишљење,
рекли су ми да се носим и ја.

Ја сам метеоропата.
Не одговара ми ово време.

Слава и богатство не могу да ме промене.
Зато што не могу да постанем
ни славан ни богат.

Морао сам да направим салто мортале.
Да бих остао жив.

Кад подвучем црту испод свог живота,
закључим да сам испод црте.

Она изгледа као анђео.
Мала је, здепаста и личи на мушкарца.

Због неких жена ишао бих и на крај света.
Само да им побегнем.

**Одлучио сам да ми жена роди десеторо деце,
али за то ми је потребна помоћ шире
друштвене заједнице.**

**Добили смо дете, онда смо се венчали,
затим смо се забављали,
а биће времена и да се упознамо.**

Позвао сам је на кафу.
А сада морам и ручкове да јој кувам.

Између нас двоје постојала је хемија.
Сада постоји само физика.

Љубав све покреће.
Драги, изађи и погурај ауто!

Замерам жени што касно ноћу излази у град.
Шта има да ме тражи по кафанама?

За празнике сам кћерки купио лутку,
сину бицикл, а жени груди.

Моја жена има шљиву испод ока.
Да се зна да је из Србије.

Жена ме никада не пита где изалазим ноћу.
Морам свуда да је водим са собом.

Највеће тајне не говорим ни својој жени.
Што је сасвим логично.

Ја сам породичан човек.
Флертујем само са женама које су у браку.

Жена ми је побегла с пријатељем.
Отад ми је он најбољи пријатељ.

После много година брака муж и жена се сроде,
па им буде грешно да воде љубав.

Мушкарци су бољи кувари од жена.
Жене су боље куварице.

Лаке жене траже много тешке мушкарце.

Просечна плата не задовољава
основне животне потребе.
Срамота, не могу да платим чак ни проститутку!

Шта ће ми жена с пластичним грудима,
уснама, трепавицама, куковима...?
Боље ми је да одмах купим лутку на дување.

На њој је све вештачко:
груди, задњица, нокти, коса, зуби...
Природна је једино бунда.

Никако ми не успева да уверим жене
у то да је срећа у малим стварима.

Нема повратка на старо.
Ми хоћемо да се вратимо на нешто младо.

Био сам на изложби кућне радиности.
Приказивани су кућни порно снимци.

Мис мокре мајице победила је за прса.

Пешак је трансвестит.
Претворио се у даму.

Тешко ми пада што ми лако пада.

Причаћу вам о својим љубавним подвизима.
Онако како их ја замишљам.

**Упражњавам орални секс.
Стално говорим о сексу.**

Сјаши Курта,
хоће и Мурта мало да ради оне ствари!

Имам једну жељу,
али да ми се испуни више пута.

Мој секс је као песма.
Заврши се за два-три минута.

Лечим се алтернативном медицином.
Најбоље ме лечи медицинска сестра.

У сексу сам врло дискретан.
То се тиче само мене и
још неких стотинак особа.

У сексу радим шта хоћу,
али немам с ким.

У сексу сам права животиња.
Радим то једном годишње као вук,
а завршим за секунду као зец.

Секс са мном дуго траје.
Само да ми се дигне, треба ми пола сата.

Ако вам је чврст
и веза је онда стабилна.

Добар секс – решење које
задовољава обе стране.

**Прво немаш с ким, затим немаш где,
потом немаш кад и на крају немаш чиме.**

Почела је нова школска година.
Децу највише занима када ће се завршити.

Децо, учите школу!
У противном, бићете славни и богати.

У школу иде онај ко не зна довољно.

Професоре, нисам преписивао!
Пошто је питање било тешко,
тражио сам помоћ пријатеља.

Отац се кладио да ће мој успех на полугодишту
и крају школске године бити из један у један.

Мама каже да је шаргарепа добра за вид,
али ја не могу очима да је видим.

Били смо код чика зубара
и ништа ме није болело.
Поправљао је зуб мом брату.

Ја сам ђак пешак.
Доказао сам то на
школском такмичењу у спринту.

У нашој школи има петсто ђака.
Шта ћу им на часовима још и ја један?

Не само што седимо у магарећој клупи,
него нам је учитељ извукао и уши.

Спавао бих са својом учитељицом.
Ја сам ученик с посебним потребама.

Кад сам рекао Дари да се палим на њу,
полила ме је лончетом воде.

Веза између Весне и мене је озбиљна.
Она се озбиљно наљутила на мене.

Менаџери наших фудбалера су
трговци некретнинама.

Наши репрезентативни фудбалери
мирно су стајали док је интонирана химна.
А то су чинили и наредних деведесет минута.

Наши фудбалери играли су као један.
Противник је играо са свих једанаест играча.

Фудбал је најважнија споредна ствар на свету.
И за фудбалере наше репрезентације.

Наше највеће фудбалске трагедије
испеване су у шеснаестерцу.

Грб нам је светиња.
Када почнемо да губимо, одмах мењамо дрес.

Судија је одлично обавио свој задатак.
Остало је да се утврди ко му је тај задатак дао.

Имамо победу у џепу.
Платили смо судије.

Стрелци су данас били расположени.
Све су стрељали.

Навијачи су нам дали крила.
Летели смо преко ограде стадиона.

Истина је да публике нема
на трибинама стадиона,
али зато је испунила терене.

У два наврата гледали смо немиле сцене
на фудбалској утакмици.
Од првог до 45. минута и од 46. до 90. минута.

Имали смо мртво море, а онда је све оживело.
Сада имамо живи песак.

Лечење јесте било нестручно,
али зато је обдукција
урађена врло професионално.

Назад се не може.
Сва места су попуњена.

Дно.
Дотакли смо и ту тему.

Доста је било овако!
Хајдемо из почетка!

Прва реч је била у Бога,
а последња ће бити реч технике.

Наша трагедија је специфична.
Нема крај.

УНИВЕРЗАЛНОСТ МИСЛИ

Данас је тешко бити Чотрић, с обзиром на то да је Чотрић српски афористичарски бренд, а српски афоризам је перјаница европског сатиричног афоризма. То је бреме које се тешко носи и које мора да се потврђује из афоризма у афоризам. То је стална битка са сопственим битисањем и стварањем, која тражи да се иде у корак с турбулентним временом, пуним носталгије за лепотом живљења.

Чотрић нас постојано провоцира садашњошћу и прошлошћу. У судару концепата стварања мисли и реалности, рађа се оштра порука свима онима који су на неки начин проблематични. Не постоји ниједан сегмент нашег постојања који Чотрић није захватио и на површину избацио народни јад и чемер. Под његовом бритком косом као снопови падају сумњива авангарда, лидери, вође, властољупци, ратни злочинци и профитери, али се препознаје и обичан Србин.

Сваки његов афоризам садржи невидљив и неочекиван обрт, а све то са изузетном композицијом, у којој се до максимума користе стилска средства.

Чотрић веома добро познаје српску политичку сцену, њене актере, познаје и српског грађанина, његов менталитет, али важније од свега је што познаје себе и беспштедно критикује негативности, на врло особен начин.

Порука Чотрићевих афоризама је универзална и испуњена љубављу према своме. Љубав према сопстве-

ном народу и нацији даје му право да критикује оно што је негативно и што уназађује.

На нашу срећу, Чотрић има неограничен радијус мишљења и таленат за концизност и непредвидљивост, па својом упорношћу и беспошtedним радом испишује нове контингенте генијалних сатиричних мисли.

Срећна је Србија са Чотрићем, али су несрећни они откривени ништитељи нашег савременог живота.

Да ли је Чотрић Србин? Да, по рођењу.

Али је и наш – по универзалности његове мисли.

**Васил Толевски,
Македонија**

ИСТИНЕ О „ГОЛОЈ ИСТИНИ“

Александар је Велики. Физички – видно, духовно – невиђено! Наоружан је од зуба па на горе. Његове мете су жаришта вулкана глупости и безумља, из којих не куља (г)лава! Пуца у оно поразно око нас: неправду, неморал, дволичност, полтронство, себичност, грамзивост и остала људска неваљалства. Ипак, највише муниције троши на власт и њена непочинства, користећи, искључиво, *ум-ум* метке. Вјероватно читајући његове блиставе сатиричне афоризме, неко је написао: Сатиричар не скида главе, него ореоле. Други је, прочитавши Чотрића, написао: Сатиричар прави увеличавајућа огледала, па их поклања ругобама.

У дугим књижевним формама неки покушавају да пишу ћопићевски, неки ћосићевски. Увјерен сам да ће, у кратким књижевним формама, само ријеткима успијевати да пишу чотрићевски.

Чотрић је млад, а већ је *star*. Он је дар природе друштву.

Антологијски + бисерно + испрено + громовито + духовито + ђаволасто + едукативно + животно + забавно + интригантно + језгровито + критички + луцидно + љековито + метафорично + ноншалантно + његовски + оригинално + проницљиво + рационално + саркастично + терапеутски + ћирилидилично + упечатљиво + филозофски + хиперболично + црнохуморно = **чотрићевски**

Вељко Рајковић,
Црна Гора

ВРИЈЕДАН БИСЕР У ДРАГУЉАРНИЦИ САТИРЕ

Новом књигом афоризама *Гола истина* Александар Чотрић је још више учврстио своју позицију писца у самом врху српске, балканске, а могло би се рећи и свјетске афористике.

Оштар критичар свега нижњег у друштву, он се супротставља и таквом моралном соју, не штедећи никога, па ни себе као писца. Његов спектар тема је вишеслојан, провлаче се иронија, сарказам, луцидност опажања, апсурдности нашег времена, хумор који је вјешто увијен у форму сатире, и обрнуто, што афоризме овог аутора чини врхунском умјетношћу.

Ријетке су књиге које имају толико добрих и антологијских афоризама. *Голе истине* неће се стидјети нико. Чотрићева нова књига је вриједан бисер у драгуљарници сатире овог поднебља, избрушен вјешто и зналачки, како се и очекује од писца такве стваралачке снаге и енергије, који зна да разликује битно од небитног. Његове мисли су језгровите и вјешто сортиране по темама, а то књизи даје посебну компактност, тјерајући читаоца на размишљање и одавање високог признања аутору.

**Јово Николић,
Република Српска, БиХ**

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Александар Чотрић рођен је 1966. године у Лозници, у Србији.

Објавио је збирке афоризама:

Даћемо ми вама демократију (1993, 1995)

Пета колона (1997)

Недозвољене мисли (2000)

Кратки резови (2004)

Афоризми (2007)

Изабрани афоризми (Избрани афоризми), на македонском језику (2007)

Кратки резови (Incizii rapide), на румунском језику (2008)

Објавио је књиге сатиричних прича:

Обележене приче (2006)

Приче пред буђење (2007)

Приредио је књигу анегдота:

Тако је говорио Вук (2007)

Коаутор је књига:

*Споменица Дражи (1995 и 1996), са Радованом
Калабићем
Сабрани у расејању (2002), са Миленом Поповић*

Заступљен је у више домаћих и страних антологија и зборника сатире (Немачка, Аустрија, Бугарска, Македонија, Русија, БиХ и САД).

Превођен је на стране језике: енглески, пољски, немачки, француски, словеначки, мађарски, румунски, шпански, македонски, руски, албански, словачки, чешки и бугарски.

За свој књижевни рад добитник је награда и признања:

Радоје Домановић (1993 и 2004)

Живојин Павловић Жижишон (1993)

Драгиша Кашиковић (1995)

Браћа Ормаи (2003)

Владимир Булатовић Виб (2003)

Јован Хаџи Костић (2006)

Миливоје Илић (2006 и 2007)

Стеван Сремац (2007)

Сер Харди (2007)

Награда на *Међународном фестивалу Златна каџига у Крушевцу (1994)*

Награда на *Фестивалу Чивијада у Шапцу (2007)*

Награда на *Фестивалу хумора и сатире у Данилов-граду, Црна Гора (2007)*

Награда *Excellence Award на Фестивалу хумора и сатире Златна јабука у Бистрици, Румунија (2007)*

Припадник је Београдског афористичарског круга и члан Удружења књижевника Србије.

Живи и ради у Београду.

Више о аутору на интернет странама:
www.cotric.com

Гола истина

Александар Чотрић
ГОЛА ИСТИНА

Издавач

„Аурора“ О.Д. Врање
тел. 017/414-346; email: tokit@ ptt.yu

Директор

Томислав Цветковић

Рецензенти

Васил Толевски

Вељко Рајковић

Јово Николић

Избор афоризама

Александар Баљак

Лектор

Драшко Вуксановић

Слика на корицама

Зоран Чотрић

Технички уредник

Саша Шарчевић

Припрема за штампу

Студио „Аурора“

Штампа

„Аурора“, Врање

Тираж

500 примерака